

1329 10. Dec. 1894: 2. Beh. af Lovf. om en forandr. Fordel. af Folketingsvalgfr.

1330

se et Forsøg paa at reformere den militære Straffelov. Det var dog altfor sørgeligt, hvad der den Gang skete med Ingeniørerne — det, som gav Anledning til dette Forslag — hvis det saaledes skulde dø hen og ikke give Stødet til en Reform af vor militære Straffelovgivning. Jeg vilde da sige, at denne Begivenhed var bleven meget daarlig brugt — for ikke at sige misbrugt — af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, thi den Gang var der virkelig en Lejlighed, hvor der var Stemning for at faa hele den militære Straffelovgivning omordnet. Denne Lejlighed blev, som sagt, ikke benyttet, og da jeg nødig vil se denne Sag dø hen, tillader jeg mig at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, ifald det ærede Medlem overhovedet er her til Stede og hører, hvad jeg siger — det Spørgsmaal altsaa, om vi kunne vente at se et Forslag til en Reform af vor militære Straffelovgivning; thi ellers maa det jo være andre, som maa søge at tage fat efter ringe og besæden Gyne. — Jeg kan ogsaa nævne en anden Sag som Eksempel paa, hvad den Slags Forretnings- eller Underhandlingspolitik fører eller kan føre til, og det er Hærloven. Den var til Forhandling mellem de forskellige Ting, de forskellige Partier i nogle Aar, før det blev bragt til Resultat, og De vide alle, at det, som er, i alt Fald efter min og efter manges Opfattelse, det eneste Udspring i denne Hærlov, nemlig Indskrænkningen af Tjenestedagene, er kommet ind paa følgende Maade. Angaaende dette Punkt var det, efter hvad jeg tror at vide, et æret Medlem af dette Ting, min sædvanlige Sidemand, det ærede Medlem for Odder (Veth-Gæspenjen), som mente, at den Vej, man burde gaa for at faa de militære Udgifter nedsatte, var en Indskrænkning af den almindelige Børnepligt, en Tilsering af det Antal Rekrutter, som aarlig skulde indkaldes. Han henvendte sig til et æret Medlem her af Tinget med denne Tanke. Dette ærede Medlem, som spillede en vis Rolle under de private Forhandlinger, tilbageviste dog denne Tanke, fordi det ikke kunde nytte noget, fordi det var givet, at det vilde høje ikke gaa ind paa.

Første Viceformand (F. C. Christensen): Jeg har ikke villet hindre det

ærede Medlem i at tale om Forhandlingsmaaden (Hør! Hør!) — maa jeg bede ærede Medlemmer at lade være at give Misshags- eller Bifaldsyttringer til Rende — men jeg synes dog, at Motiveringen bliver mere vidtløftig, end de forhaandenværende Omstændigheder kunne tillade.

Alberti: Jeg skal da søge at fatte mig i Korthed. Det glæder mig at høre, at saa mange ærede Medlemmer raabte: Hør! den Gang den ærede fungerende Formand sagde, at han ikke vilde hindre mig i at omtale Forhandlingsmaaden. Jeg slutter nemlig deraf, at ærede Medlemmer med Interesse maa have fulgt min Udvikling og gerne vilde have, at jeg skulde have fortsat den. Smidlertid er jeg nu ved den fungerende Formands Strengthed blevet forhindret deri, og jeg skal altsaa ikke komme videre ind derpaa. Jeg har dog ment, at det nok kunde have sin Interesse at se, hvad Forhandlingspolitikken, naar den blev drevet paa den Maade, som jeg mener, at den er bleven drevet paa, kunde føre til, og det viste sig jo med Hensyn til den sidst omtalte Sag, at det blev det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, som virkelig fik — ja, Wren derfor fik han vel ikke, men som virkelig blev den, der fik det sat ind paa Loven, som efter min Mening er det eneste Udspring i den og fik gjort det ved at bryde tværs igennem de gamle Forhandlinger og gaa direkte ind paa Sagen. Smidlertid, jeg skal ikke komme dybere ind herpaa. Det blev os lovet under Finanslovens 1ste Behandling, at den forhaandenværende Metode i alt Fald saa vidt mulig ikke mere skulde blive benyttet, og jeg skulde slet ikke være kommen ind derpaa, hvis jeg ikke havde den Forestilling, at den, trods det Løfte, der den Gang blev givet, har været meget stærkt benyttet i den foreliggende Sag, og det vilde være mig meget kært, om ærede Medlemmer, som mulig vide Bessed derom, vilde udtale sig derom her i Tinget, saa vi kunde faa det Spørgsmaal frem i sin fulde Betydning. Efter alt, hvad man har hørt Mand og Mand imellem, og hvad jeg naturligvis ikke her skal referere, er der vist al Grund til at tro, at der imellem de to nu allierede Partier paa et meget tidligt Standpunkt har været fuld Enighed om de Vædringsforslag eller dog i det væsentlige de Vædringsforslag,